

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/60/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212200360
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2212200360.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu Mgr. Jozefa Mačēja a sudkýň JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Zlatice Javorovej v právnej veci žalobkyne: COFIDIS, a. s., Suché Mýto č. 1, Bratislava, IČO: 36816337, zastúpenej splnomocnenkyňou: Antovszká, s. r. o., Žabotova č. 2/B, Bratislava, proti žalovaným: 1/ A. O., nar. XX. X. XXXX, bytom X. č. XXX, B., 2/ V. O., nar. XX. U. XXXX, bytom tamtiež, o zaplatenie 1.026,64 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda z 9. júla 2013 č. k. 5C/36/2012-70 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti určenia neplatnosti zmluvnej podmienky **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní sú povinní zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 83,06 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám splnomocnenkyne žalobkyne.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne istinu 986,39 eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietol. Určil, že zmluvná podmienka dojednaná v bode 7 pod bodom 7.2 Všeobecných obchodných podmienok platných u spoločnosti COFIDIS, a. s., v prípade, že má porušenie zmluvnej povinnosti klienta povahu omeškania s plnením peňažných záväzkov voči veriteľovi, je klient povinný zaplatiť veriteľovi úroky z omeškania vo výške 0,08% z dlžnej čiastky denne počínajúc prvým dňom omeškania a okrem toho v prípade omeškania klienta s úhradou minimálnej splátky úveru je veriteľ oprávnený žiadať a dlžník povinný uhradiť poplatok z omeškania a to vo výške 8% z každej minimálnej splátky úveru, s ktorou sa klient ocitol v omeškaní o viac ako 15 dní je neplatná. Svoje rozhodnutie odôvodnil podľa § 39, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1 až 3, § 54 ods. 1 a 2, § 517 ods. 1 a 2 O. z. (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho zákonníka platného od 1. 1. 2008), § 153 ods. 4 O. s. p. (zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Občianskeho súdneho poriadku), článku 3 bod 1 a 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a § 262 ods. 1 a 2 Obch. zák. (zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení - Obchodného zákonníka), keď mal z vykonaného dokazovania preukázané, že účastníci konania uzavreli medzi sebou dňa 26. 3. 2008 zmluvu o revolvingovom úvere č. 70115307, na základe ktorej poskytla žalobkyňa žalovaným úver vo výške 1.095,40 eur, z ktorých žalovaní čerpali 995,82 eur dňa 27. 3. 2008 a 12. 12. 2008 ďalších 99,58 eur. Vychádzajúc z obsahu zmluvy ustálil (súd prvého stupňa), že ide o formulárovú zmluvu, ktorej predtlač mala žalobkyňa už pripravenú a dopisovala do nej konkrétne údaje týkajúce sa žalovaných, ktorí nemohli žiadnym podstatným spôsobom obsah ovplyvniť, ani ho neovplyvňovali. Súd uložil žalovaným zaplatiť pohľadávku čo do istiny, dohodnutých úrokov a poplatkov, v časti nároku na zaplatenie poplatku z omeškania žalobu žalobkyne zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 3 O. s. p., keďže neúspech žalobkyne spočíval len v nepatrnej časti uplatnenej pohľadávky tak, že

uložil žalovaným povinnosť zaplatiť jej (žalobkyni) náhradu trov konania, resp. právneho zastúpenia vo výške 61,50 eur za súdny poplatok a 247,74 eur za právne služby k rukám jej splnomocnenkyne.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa - proti zamietajúcej časti - z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia a z dôvodu, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam. Uviedla, že žalovaní podpisom zmluvy o úvere potvrdili, že sa s ňou oboznámili, súhlasia s ňou a uzatvárajú ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou. Žalovaní o povinnosti platiť úroky za poskytnutie úveru a úrokovej sadzbe, o hodnote RPMN aj o výške úroku z omeškania vedeli. Súd nemal podmienku vyhlásiť za neprijateľnú, pretože zmluva bola uzatvorená podľa ustanovení Obch. zákonníka pred 15. 1. 2009, pričom tento zákon až s účinnosťou od 15. 1. 2009 obmedzil použitie § 369 ods. 1 v prípade záväzkov vzniknutých zo spotrebiteľských zmlúv tak, že úroky z omeškania je možné dohodnúť najviac do výšky stanovenej podľa predpisov občianskeho práva. Výška úrokov z omeškania sa neprieči dobrým mravom ani zásadám poctivého obchodného styku. Navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnila trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 83,06 eur.

Žalovaní sa k podanému odvolaniu žalobkyne nevyjadrili, ani sami odvolanie nepodali.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastníčka konania a § 201 a § 204 ods. 1 O. s. p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 201 a § 202 O. s. p.) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné, pretože rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť (§ 219 ods. 1 a 2 O. s. p.).

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 5C/36/2012 je zaplatenie 1.026,64 eur s príslušenstvom. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bola žaloba žalobkyne zamietnutá.

Podľa § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Podľa ods. 2 písm. a/ súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie bez návrhu, b/ v prípadoch, keď od rozhodnutia o napadnutom výroku je závislý výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, c/ v prípadoch, keď ide o také spoločné práva alebo povinnosti, že rozhodnutie sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupujú na jednej strane, a kde platia úkony jedného z nich aj pre ostatných, hoci odvolanie podal len niektorý z účastníkov, d/ ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Odvolací súd po preskúmaní rozsudku, ako aj vychádzajúc z obsahu spisu dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné potvrdiť. Odvolanie bolo podané žalobkyňou, ktorej bolo vo väčšej časti žaloby vyhovené, žaloba bola zamietnutá len v nepatrnej časti a jedna zo zmluvných podmienok bola vyhlásená za neplatnú. Odvolací súd musel konštatovať, že súd prvého stupňa o prejednávanej veci nerozhodol správne, vzhľadom na to, že neprihliadol na splnenie podmienok predpokladaných O. z., neposudzoval úverovú zmluvu ako celok a o celej veci rozhodol i zjavne zmätočne. Keďže však v prejednávanej veci nejde o vec podľa § 212 ods. 2 a odvolací súd je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, nemohol postupovať inak ako potvrdením rozsudku súdu prvého stupňa v jeho napadnutých častiach. Urobil tak i s prihliadnutím na aplikáciu zákazu reformationis in peius, t. j. zákazu zmeny k horšiemu. Odvolanie tu podala len žalobkyňa, ktorej bolo vo väčšej časti žaloby vyhovené, avšak žalovaní odvolanie nepodali a vzhľadom na nedôvodnosť odvolania žalobkyne proti napadnutému rozsudku, mohol odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa len potvrdiť ako vecne správny.

Z obsahu spisu v prejednávanej veci (najmä však z listinných dokladov doložených žalobkyňou, pretože žalovaní napriek riadne doručeným predvolaniam a možnosti vyjadrenia sa k žalobe, súd prakticky ignorovali) vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaných zaplatenia sumy 1.026,64 eur s príslušenstvom a trov konania. K žalobe doložila Návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere č. 70115307 z 25. 3. 2008, na základe ktorého poskytla žalovaným úver, resp.

úverový limit vo výške 30.000,- Sk (v žalobe uvedených 1.095,40 eur). Prílohou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky, doložila tiež odstúpenie od zmluvy a od poistenia a rozpis platieb žalovaných.

Súd prvého stupňa správne prejednal vec na pojednávaní bez prítomnosti účastníkov konania, ktorí svoju neúčasť ospravedlnili (žalobkyňa), resp. žalovaní svoju neúčasť opakovane neospravedlnili, nepožiadali o odročenie pojednávania a k doručenej žalobe sa ani písomne nevyjadrili. Rozhodnutie súdu prvého stupňa však vykazuje viaceré nedostatky, ktoré z neho robia rozhodnutie nesprávne a nezrozumiteľné najmä po vecnej a právnej stránke.

Úverová zmluva neobsahuje najmä tie údaje, ktoré predpokladá O. z., napr. termíny jednotlivých splátok úveru. Skúmaním splnenia takýchto podmienok sa však súd prvého stupňa vôbec nezaoberal. Keďže úverová zmluva neobsahuje potrebné skutočnosti, mal súd prvého stupňa automaticky považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Ak by potom takto postupoval, tak by došiel k záveru, že žalovaní, ktorí do dňa podania žaloby splatili žalobkyni sumu vo výške 1.285,96 eur, tento úver už preplátili a žalobu by musel správne zamietnuť. Žalovaným tak nemala byť uložená žiadna povinnosť voči žalobkyni. Keďže však žalovaní zostali v konaní nečinní, k žalobe sa nevyjadrili a žalovanú pohľadávku žalobkyne nijako nenamietali a v konečnom dôsledku sa voči nesprávnemu rozsudku súdu prvého stupňa ani neodvolali a jedinou odvolateľkou tak zostala žalobkyňa, mohol odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutých nevyhovujúcich častiach len potvrdiť.

Odvolací súd preto vedený zásadou zákazu reformationis in peius (zákaz zmeny k horšiemu) musel rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach potvrdiť podľa § 219 ods.1 O. s. p..

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že ich úspešnej žalobkyni priznal vo vyčíslenej výške 83,06 eur a povinnosť zaplatiť ich uložil v odvolacom konaní nečinným a neúspešným žalovaným do troch dní k rukám splnomocnenkyne žalobkyne.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.